

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

actiefonline@gmail.com

3e jaargang, nummer 18

Sommige mensen behandelen God als een advocaat. Ze zoeken Hem alleen op als ze in moeilijkheden zitten. Maar dan sla je de plank toch echt mis en daar gaat de Oppepper deze week over.

Op een dag bezocht de dominee het huis van een alleenstaande moeder uit zijn kerk. Het zontje deed open en de dominee vroeg of hij met de moeder kon spreken. "Dat zal niet gaan, dominee," antwoordde het ventje. "Ze is bezig!"

"Hoe bedoel je dat, jongen?" vroeg de dominee verbaasd.

"Mijn moeder praat elke dag van 9 tot 10 met Jezus en daar wil ze liever niet in gestoord worden. U kunt natuurlijk wel wachten!" Dat besloot de dominee te doen en onder het genot van een kopje thee dat het kereltje voor hem had klaargemaakt schoof hij behaaglijk aan bij de open haard. Het was fijn hier. Wat een rust.

Toen de moeder uit haar kamer kwam, straalde haar gezicht vol vrede en blijdschap. Opeens begreep de dominee hoe het kwam dat er in dit huis zo'n vreugde heerste en de oudere kinderen van deze vrouw ergens in een ver land op het missieveld zaten. Niets in de hel kan de uiteindelijke strijd winnen in een gezin waar gebeden wordt.

Stap jij de wereld in zonder gebed?

Stel je eens voor dat je in de oudheid leeft en meevecht in het leger van de rechtvaardige koning. Opeens valt de vijand aan. Uit het niets wordt je kamp bestormd. Je hoort het wapengekletter, de woedende kreten van de vijand en de bevelen van je generaal. Maar jij loopt slaperig rond en besluit eerst je ontbijt te nuttigen. Als je eindelijk denkt dat het tijd is geworden om ook eens een robbertje mee te vechten vergeet je ook nog eens je zwaard en sta je hulpeloos tegenover de vijand. Met zo'n houding heb je maar weinig kans op de overwinning. Belachelijk toch zeker. Zo'n houding heeft toch zeker niemand?

Maar toch vergeten wij weleens dat ook wij soldaten zijn die meevechten in het leger van onze rechtvaardige koning. Omdat de strijd zich voor een groot deel afspeelt in de hemelse gewesten en wij niet altijd direct zien wat er gaande is en wij vaak omringd worden door gemak en maatschappelijke zekerheid die we wél kunnen zien, willen ook wij ons zwaard nog weleens vergeten en staan we opeens hulpeloos oog in oog met de vijand.

Vergis je niet, het is een gevaarlijke wereld. Een verkeerde stap kan enorme gevolgen hebben. We kennen allemaal wel dat gevoel van: 'Dat had toch niet hoeven. Waarom heb ik niet beter nagedacht?' Durf jij het aan om 's-morgens de wereld in te stappen zonder gebed? Dat is geen goed idee.

De wereld is een strijdtoneel en er vallen gewonden. Heb jij geen tijd om in de ochtend kracht op te doen bij de Herder van je hart? Is het werk wat je moet doen zo belangrijk dat je echt niet kunt luisteren naar de woorden van de koning? Wat kan de Schepper van de hemel en de aarde mij nou te vertellen hebben? En voor je het weet sta je buiten in het midden van de strijd. Hulpeloos en zonder de kracht die je had kunnen hebben.

Eindelijk zit je dan toch stil om te bidden aan het einde van de dag, maar nu slaat de vermoeidheid toe. Je lichaam protesteert. Dat wil rust. Dat wil het lichaam eigenlijk altijd wel. En je strekt je even lekker uit op de bank. Dat heb je tenslotte wel verdiend. En zo loopt de dag ten einde.

Maar we vechten de strijd zonder overtuiging. Onze zwaarden liggen nog ongebruikt in de kast en de vijand krijgt de overhand en al snel staan we met de rug tegen de muur.

Je hebt het gebed niet serieus genomen en daar draag je onherroepelijk de gevolgen van. Zonder gebed valt zelfs de sterkste mens. Wij vertrouwen zo graag op onze eigen kracht en ons grote inzicht, maar de verleiding blijkt in de realiteit vaak heel wat sterker dan wijzelf en zo blijven we met lege handen achter. Jezus zelf leefde in voortdurende gemeenschap met de Vader. Hij zei zelfs dat Hij helemaal niets kon doen zonder de kracht van de Vader. En de kracht van de Vader krijg je niet door plichtmatige, afgeraffelde godsdienstoefeningen. Die groeit door een levende en zorgvuldig opgebouwde vriendschap met de Heer. Dat kost tijd. Het vraagt soms om een opoffering, zoals elke waarachtige vriendschap dat doet. Een leven zonder gebed is een krachteloos leven. Een leven zonder gebed kan nog steeds heel wat lawaai en verwarring voortbrengen en heel wat stof doen opwaaien, maar is uiteindelijk een leven dat ver verwijderd is van het hart van de Herder die zelf niet ophield dag en nacht te praten met God.